

ИЗЪ „МИТОЛОГИЯ СИИТИПА ФИЛОСОФА“¹⁾.

„Азъ да тя науча една работа, що е и тебѣ и мене полезна и добра. Ти знаишъ добре како отецъ твой е немошенъ и ако хочешъ да вземешъ мене за жена; и ако ти са види тая моята дума добра, азъ да учиня на отца твоего, да му дамъ смертоносний ядъ, да го утровя и да умре“.

Тия хорати като чу царева синъ отъ оная жена, много са разгнѣви, и толкова са много смете²⁾ и той часть заборави заповѣдание философское, що му беше рекль (докле са не минатъ седемъ дни, да не излази гласъ изъ неговите уста), ами той часть продума на жената и рече:

— Знай, о жено, ти това що думашъ, азъ тебѣ сеги отвѣтъ не е възможно да ти подамъ, докле се не минатъ седемъ дни. Такава заповѣдъ имамъ отъ учителя моего.

Това като чу оная жена, много са потресе и начена да мисли сасъ каковъ скопость мѹжи да затрии того младаго сина царева. И той часть востана и раздра си ризата и дрехите и удра си сасъ ногте свои лицето и потече кровь и викна сасъ голямъ гласъ. И царъ, като чуताковий женский грозний гласъ, убоя са, и той часть прати и призова тая жена и питаше я:

— Що е това? Каковъ е тоя плачевий гласъ?

А она му рече: „Царю, азъ са трудихъ сасъ голямо е тѣцание³⁾ и любезно хоратихъ на сина твоего и сторихъ го, та продума. А онъ безстидний падна врехъ мене и бореше

¹⁾ Възпитанието на единствения синъ на персийския царъ Киръ било повѣрено на Сиитипа философа. Сиитипъ, следъ като привършилъ занятията си съ младия князь, понеже предвиждалъ за него голѣма опасность въ разстояние на 7 дня, поржчалъ му, като го изпращалъ за дома му, презъ тия 7 дня да не проговаря нищо. Баща му се видѣлъ въ чудо отъ тази нѣмота на сина си и се наскърбилъ много. Една отъ женитѣ му обаче взема върху себе ролята да принуди княза да говори. Явява се предъ него и започва своето изкушение.

²⁾ Смути. ³⁾ Старание.